UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

CAtalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[anc]to Maximo co[n]fessore. Cap[itulum]. xviij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-70797

Visual Library

carum: tunc nuper exortam. Cuius auctorē fuiſſe tacianū ſermo aſſerit. Hic aūt ſanctus cōfeſſor apud alexandriā in pace quieuit. De hoc habetur eccleſiaſtice hiſtorie: libro quarto. cap. xxi. ⁊ xxviij.

De ſancto Pagato ⁊ ſocijs martyribus. Cap. xiij.

Pagatꝰ martyr cū ſocijs ſuis ⁊ quodā chriſtiano noīe vectio apud lugdunum ciuitatē gallie paſſi ſunt ſub perſecutione antonini imperatoris. Cum eni ex acclamationibus vulgi p̄ſes in xp̄ianos nimia crudelitate deſeuiret. Pagatus martyr cuius vita ab adoleſcētia fuerat examinata ⁊ probata ex perfecta charitate quā deū cuſtodiebat ⁊ proximū: cū tā crudelia ſupplicia ſeruis dei vidiſſet inferri: popoſcit ſe pro ciuibus ſuis audiri: q̄bus nihil impietatis cōmiſſum probari poterat. Erat eni nobiliſſimus iter ſuos ⁊ eruditiſſimus. Verū eius defenſionē iudex nō recipiēs: inquiſiuit tātū ſi eēt xp̄ianus: qui cū ſe xp̄ianū clara ⁊ libera voce profeſſus eſſetꝰ. Juſſit illū tanq̄ xp̄ianoꝝ aduocatū vinctoꝝ numero ſociari. Dū aūt defenſionē libertatis: que in noſtra religione conſiſtit: exequitur domini cum ſecutus exemplum animam ſuam pro ouibus ſuis poſuit, ⁊ amicis: ⁊ cum vectio quodam ciuitatis eiuſdem nobile glorioſo martyrio coronatur. Quibus optimis ⁊ fideliſſimis ducibus viſus oīs reliquus ſanctorū eiuſdem vrbis chorus prompti ⁊ alacres aīas ſuas pro fidei libertate poſuerunt. Hec ex lib. quinto capitulo primo.

De ſcō Alcippiade martyre. Cap. xiiij.

Alcippiades martyr apud lugdunū galliarum oppidum paſſus eſt ſub perſecutione iam dicta: de q̄ habetur eccleſiaſtice hiſtorie lib. v. c. iij. ꝙ dum eſſet in numero eorum qui pro chriſti vincti tenebanť: vitam ſatis arduam gerebat: nihil cibi volēs accipere: ſed tm̄ ſale ⁊ pane cum aqua vtebatur. Cunq̄ talem vite rigorem vellet etiam in carcere poſitus obtinere. Attalo martyri in carcere etiam poſito diuinitus reuelatur: quia non recte faceret alcippiades creaturis dei non vti: ⁊ alijs formam ſcandali derelinquere. Quibus ille cognitis, cepit oīa cū gratiarūactione pcipere. Et hic demum pro cōfeſſione nominis chriſti in vinculis poſitus vitam martyrio conſumauit.

De ſctō Apollonio cōfeſſore. Cap. xv.

Apollonius confeſſor ⁊ eccleſiaſticꝰ ſcriptor tēpore comodi imperatoris claruit apud alexādriā. De quo fertur eccleſiaſtice hiſtorie lib. v. cap. xviij. ꝙ aduerſus cataphrygas libellū edidit: in quo ſatis vigilanter prophetias ipſorum falſas eſſe cōuicit: ⁊ ſingula in eius verba coarguit: ſimul ⁊ vitā moreſq̄ eorum: qui auctores huius hereſeos extiterūt. Ex quibus omnibus ⁊ alijs q̄pluribus vehementer ſupradicta hereſis cōfutatur. Et hic vite ſanctitate non infimus in pace apud eādem vrbem quieuit.

De ſancto Polycrate epo. Cap. xvi.

Polycrates epꝯ apud epheſū claruit tempore cōmodi imperatoris antedicti. Qui nobilis epꝯ ipſius ciuitatis vita ⁊ doctrina cōſpicuus vna cū bacchilo corinthiorū epiſcopo: de quo īfra dicetur ab euſebio in. v. libro. cap. xxij. plurimum c. mmendatur. Hic ex perſona oīum epiſcoporum aſie de paſcha celebrando beati iohānis ⁊ veterum fretus auctoritatibus ad victorem romanum pontificē ſynodicā ſcripſit epiſtolam. Et hic inter ſanctos illius tēporis epōs preclarus epheſiorum ſedi feliciter prefuit: gregem quoq̄ domini verbis ⁊ exemplis impinguauit. Sepultus apud eandem ciuitatem.

De ſcō Heraclito cōfeſſore. Cap. xvij.

Heraclitus confeſſor ⁊ eccleſiaſticus ſcriptor claruit tēpore ſeueri imperatoris: de quo euſebius. v. libro cap. xxvij. dicit ꝙ iter alia eiꝰ ſapiētie opuſcula in aplō paulo cōmētarios edidit. Et in ſanctitate vite in pace quieuit.

De ſctō Maximo cōfeſſore. Cap. xviij.

Maximus confeſſor ⁊ eccleſiaſticus ſcriptor claruit tempore prefati ſeueri principis: qui virtutibus ⁊ ſapiētia nō minimus de famoſiſſima illa oīum hereticorum diſſerit q̄ōne: qua ſemper inquiritur vnde ſint mala vel vnde malicia. Et ꝙ materia facta ſit ⁊ non infecta. Et hic ſanctus in chriſto cū pace dormiuit: de quo ⁊ euſebius

premiſſis libro et capitulo ſcribit.

De ſancto Candido confeſſore. Cap. xix.

Candid⁹ cōfeſſor et eccleſiaſticus ſcriptor eodē quo ſupra dicti īperatoris tēpore floruit: de quo et antedictus euſebius eodē lib. capitulo. xxvij. mētionē facit: quod in examerō. i. principio geneſis ſcripſit. Et operibus perfectis effulgens cum pace dormiuit.

De ſancto Apio confeſſore. Cap. xx.

Apius confeſſor ꝛ ſimiliter eccleſiaſticus ſcriptor tempore eiuſdem ſeueri auguſti floruit. Et hic ſapientia et ſacror librorū itelligentia inſignis in apl'm paulū ꝛ i geneſiz libros nobile cōmētū exarauit: vt habetur eccleſiaſtice hiſtorie lib. v. cap. xxvij. predictis. Et h in fidei confeſſione clarus humanitatis debitum virtutibus pollens exoluit.

De ſancto Sexto cōfeſſore. Cap. xxi.

Sextus confeſſor et eccleſiaſticus ſcriptor: de quo ꝛ antefactus auctor ꝑmiſſis lib. et capitulo loquitur: claruit eodē tempore ſeueri īperatoris. Hic de reſurrectiōe tā xpi ꝙ mortuorū generali luculēter diſſeruit. Aliaqꝫ nonnulla opuſcula edidit: et ſanctis fulgens operibus in chriſto requieuit.

De ſancto Arabiano confeſſo. Cap. xxij.

Arabian⁹ confeſſor et eccleſiaſticus ſcriptor eodē antedicti ſeueri principis tpe floruit. Hūc ꝛ ex vite ſanctitate ꝛ doctrina ꝑclara euſebius eodē quo ſup̄ libro ꝛ cap. inter ſctōs eius tēporis cōnumerādo ponit. Hic enim in ſuis libellis plurimas exortas in diebus ſuis hereticoruꝫ inſidias: cōfutans fidem rectam et apoſtolicam monumentis ſuorum mandauit voluminum. Et hic in pace diem clauſit extremuꝫ.

De ſancto Leonide martyre. Cap. xxiij.

Leonides martyr apō alexādriaꝫ paſſus ē ſub ſeueri īperatoris perſecutiōe. Hic pater fuit origenis famoſi doctoris ꝛ eccleſiaſtici ſcriptoris. Qui tētus a pſecutoribus ꝛ in carcerē truſus eſt. Cui origenes de domo adhuc adoleſcens annorū xvij. epiſtolam exhortatoriam ſcripſit ipſum ad fidei conſtantiam et paſſionis tolerantiā exortans. Cumqꝫ diis gentilium immolare non acquieſceret: et chriſtum negare renueret: pro martyrio chriſti capite plexus eſt. Alexandrieqꝫ a chriſtianis tumulatus iacet. Hec eccleſiaſtice hiſtorie libro ſexto cap. ij.

De ſancta māmea regina et martyre. Cap. xxiiij.

Mammea regina mater fuit imperatoris alexandri. Cuius tempore origenes in eccleſia dei ſapientia et eloquentia ac vita floruit. Hec vt de ea ſcribitur lib. vi. cap. xvi. de raris religioſa femina: cum de origene fama magnifica vbiqꝫ et celebris haberetur. Ita vt nec principum quidem lateret aures: miſſis militaribus viris antiochiam: vbi per idem tēpus ipſa regina degebat: cum omni honore et ſupplicatione ad ſe famulum dei orat veníre vt ſacrarum litterarum et fidei ab eo perciperet documenta. A quo et ipſa catholice religionis et diuini verbi monimenta ſuſcepit: et baptiſmi chriſtiani latenter ſacramentum excepit. Ob quod ab imperatore alexādro filio ſuo chriſtiani nominis perſecutore interfecta eſt et martyr domini conſecrata.

De ſancto firmiliano epiſcopo et confeſſore. Capitulo. xxv.

Firmilianus epiſcopus apud ceſareaꝫ cappadocie claruit temporibus alexandri imperatoris. Hic eiuſdem vrbis epiſcopus fuit et origenis auditor. Tantūqꝫ venerationis erga ipſum preceptorem ſuum habuit: vt indeſinēter ſcientie et doctrinis ei⁹ gratia: eū conſtringeret ſecum morari. Sed et ipſe derelicta eccleſia ad eum properabat: et vtebaẗ religioſa quadam viciſſitudine: dum ipſum modo ad inſtructionem eccleſie ſue illū euocaret: modo ipſe ſui profectus gratia ad euꝫ pergeret: et docenti ei iugiter diebus ac noctibus aſſiſteret. Hic ad antiochie plebem gratam ſcripſit epiſtolaꝫ cōtra paulum preſbyterum ſamoſatenuꝫ tunc nuper in conſilio antiochēſi de hereſi damnatū. Proceſſu vo temporis ipſe beatus epiſcopus cum occaſione dicte hereſis penitus extirpande veniret antiochiam: dum eſſet apud tarſum in pace quieuit: cuius corpus ceſaream tranſlatum ibidem ſepultum eſt. Hec euſebius libro. vi. capitulo. xix. ꝛ libro. vij. cap. xxvi.